

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op de hoger beroepen van:

1. de staatssecretaris van Justitie,
2.
appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 6 juli 2009 in zaak nr. 08/14982 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 maart 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 2 april 2008 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 juli 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 augustus 2009, en de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 augustus 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brieven zijn aangehecht.

De staatssecretaris en de vreemdeling hebben onderscheidenlijk een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

Het hoger beroep van de staatssecretaris

2.1. Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 worden afgewezen indien de desbetreffende vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder g, wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv indien de desbetreffende vreemdeling behoort tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie.

2.1.1. Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 afgewezen indien de desbetreffende vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv.

Ingevolge het vierde lid kan de staatssecretaris het eerste lid buiten

toepassing laten voorzover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (hierna: de hardheidsclausule).

2.1.2. Volgens hoofdstuk B1/4.1.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) is, voor zover thans van belang, in elk geval van een zeer bijzonder geval in het kader van de hardheidsclausule geen sprake indien de desbetreffende vreemdeling aangeeft dat noodzakelijke, medische behandeling aan terugkeer – teneinde een mvv te verkrijgen – naar het land van herkomst in de weg staat, maar niet heeft aangetoond dat van een medische noodsituatie sprake is.

Volgens hoofdstuk B8/3.1 wordt onder een medische noodsituatie verstaan: de situatie waarbij de desbetreffende vreemdeling aan een stoornis lijdt, waarvan op basis van de huidige medisch-wetenschappelijke inzichten vaststaat dat het achterwege blijven van behandeling op korte termijn zal leiden tot overlijden, invaliditeit of een andere vorm van ernstige geestelijke of lichamelijke schade. Onder 'op korte termijn' wordt verstaan: binnen een termijn van drie maanden.

2.2. Het protocol van het Bureau Medische Advisering van 1 februari 2007 (hierna: het BMA en het protocol) vermeldt dat het BMA, bij de beantwoording van de vraag naar de verwachting over het ontstaan van een medische noodsituatie op korte termijn indien behandeling uitblijft, uitgaat van de omschrijving van het begrip "medische noodsituatie" in paragraaf B8/3.1 van de Vc 2000. In de praktijk wordt de medische noodsituatie door het BMA als volgt geoperationaliseerd:

"Het achterwege blijven van de medische behandeling zal naar alle waarschijnlijkheid op korte termijn leiden tot betrokkene's overlijden dan wel een (vrijwel) volledig verlies van ADL-zelfstandigheid (activiteiten dagelijks leven) of gedwongen opname in een psychiatrisch ziekenhuis in het kader van de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen."

2.3. In het BMA-advies van 15 november 2007 is vermeld dat, voor zover thans van belang, de vreemdeling psychische klachten heeft zoals slaapstoornissen, nachtmerries, herbelevingen en angst, dat bij hem diagnostisch sprake is van een posttraumatische stressstoornis en een (chronische) aanpassingsstoornis met depressieve klachten met vitale kenmerken en dat op basis van de beschikbare informatie van de behandelende sector bij het uitblijven van behandeling niet is te verwachten dat de vreemdeling op korte termijn in een medische noodsituatie komt te verkeren. Voorts is daarin vermeld dat er niet voldoende medische behandel mogelijkheden zijn in Liberia en Nigeria en dat gezien de huidige medische inzichten de vreemdeling in staat wordt geacht te reizen met gangbare vervoersmiddelen als boot, trein, bus, auto en vliegtuig, al zijn er aanwijzingen dat enige medische voorziening voor, tijdens of direct na de reis noodzakelijk is, namelijk begeleiding door een psychiatrisch verpleegkundige. Voorts dient de vreemdeling de medicatie mede te nemen tijdens de reis.

In het BMA-advies van 23 februari 2008 is vermeld dat, voor zover thans van belang, de brief van de behandelend psychiater van 14 december 2007 geen aanleiding geeft het BMA-advies van 15 november 2007 te herzien. Specifiek is geen medische noodsituatie op korte termijn te verwachten bij uitblijven van behandeling volgens de

vigerende criteria, omdat uit de verkregen informatie geen aanwijzingen zijn te destilleren voor een klinische psychiatrische opname, psychotische kenmerken of een medisch gedocumenteerde tentamen suïcide.

2.4. In de brief van de behandelend psychiater van 14 december 2007 is vermeld dat de vreemdeling de komende jaren nog psychiatrische zorg nodig heeft vanwege een ernstig psychiatrisch ziektebeeld, het land van herkomst veel trauma's oproept, de behandeling moet plaatsvinden in een veilige omgeving en context, er een broos evenwicht is behaald en dat bij het stoppen van de medicatie wordt verwacht dat de vreemdeling terug zal vallen in zijn klachten, herbeleving en depressie, wat mogelijk tot suïcidaliteit zal leiden.

In de brief van de behandelend psychiater van 20 maart 2008 is vermeld dat wanneer de behandeling achterwege blijft een medische noodsituatie op korte termijn zal ontstaan, omdat de psychiatrische klachten zullen verergeren en de vreemdeling zal reageren met suïcidaliteit.

In de brief van E. Bloemen, arts verbonden aan (hierna: Bloemen), van 24 maart 2009 is vermeld dat, voor zover thans van belang, de behandelaars de kans zeer groot achten dat decompensatie zal optreden indien de behandeling wordt gestaakt en dit volgens voormelde brief van 20 maart 2008 zal leiden tot suïcidaliteit. In het licht van de omschrijving van het begrip 'medische noodsituatie' in de Vc 2000 zou dan vanuit medisch-psychiatrisch perspectief zeker sprake zijn van ernstige geestelijke schade.

2.5. In de grieven klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank, door te oordelen dat het besluit van 2 april 2008 - door daarin onder verwijzing naar de BMA-adviezen geen toepassing te geven aan de hardheidsclausule - niet met de vereiste zorgvuldigheid is genomen en ontoereikend is gemotiveerd, omdat de in het protocol neergelegde operationalisering van het begrip "medische noodsituatie" een inperking vormt van de criteria in de Vc 2000 en in het BMA-advies van 23 februari 2008 een nog beperkter uitleg van het begrip "medische noodsituatie op korte termijn" wordt gegeven, het karakter van de adviezen van het BMA in het licht van de Vc 2000 miskent. Volgens de staatssecretaris is van een discrepantie tussen het protocol en de in hoofdstuk B8/3.1 van de Vc 2000 gegeven omschrijving van het begrip "medische noodsituatie" geen sprake, omdat die algemene omschrijving bij de toepassing in de medische praktijk op onderdelen operationalisering behoeft. In het BMA-advies van 23 februari 2008 is, anders dan de rechtbank heeft overwogen, geen beperkter invulling aan het protocol gegeven, maar slechts aan de hand van de geldende criteria toegelicht waarom geen sprake zal zijn van een medische noodsituatie op korte termijn bij het uitblijven van de behandeling die de vreemdeling in Nederland ontvangt, aldus de staatssecretaris.

2.6. De staatssecretaris heeft, voor zover thans van belang, de BMA-adviezen van 15 november 2007 en 23 februari 2008 (hierna tezamen: de BMA-adviezen) ten grondslag gelegd aan zijn besluit op bezwaar en zich daarbij op het standpunt gesteld dat de BMA-adviezen op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze volledige informatie verschaffen en er geen concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan deze informatie.

Voorts heeft hij zich ten aanzien van de door de vreemdeling overgelegde, maar niet op de vreemdeling betrekking hebbende BMA-adviezen op het standpunt gesteld dat geen sprake is van gelijke gevallen. Wat betreft de brief van 20 maart 2008 heeft de staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat daaruit niet kan worden afgeleid dat zich na 23 februari 2008 ten aanzien van de behandeling van de vreemdeling nieuwe feiten en omstandigheden hebben voorgedaan op grond waarvan het BMA opnieuw om aanvullend advies zou moeten worden gevraagd.

2.7. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer uitspraak van 25 juli 2006 in zaak nr. 200601304/1; JV 2006/351) is een BMA-advies een deskundigenadvies aan de staatssecretaris ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient dit advies op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze te zijn opgesteld. Indien aan deze eisen is voldaan, mag de staatssecretaris bij de beoordeling van een aanvraag in beginsel van dit advies uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het advies.

2.8. In het protocol is vermeld dat het BMA bij de beantwoording van de vraag naar de verwachting over het ontstaan van een medische noodsituatie op korte termijn, uitgaat van de omschrijving in hoofdstuk B8/3.1 van de Vc 2000. Aldus komt in de BMA-adviezen aan het begrip "medische noodsituatie" dezelfde betekenis toe als in voormelde paragraaf van de Vc 2000. De op de staatssecretaris rustende vergewisplicht strekt niet zover dat hij had dienen te beoordelen of in de BMA-adviezen op juiste medische gronden de conclusie is getrokken dat ten aanzien van de vreemdeling geen sprake is van een medische noodsituatie. Indien een vreemdeling het niet eens is met een dergelijke ten aanzien van hem getrokken conclusie heeft hij de mogelijkheid om medische stukken over te leggen die een concreet aanknopingspunt vormen voor twijfel aan de juistheid en volledigheid van die conclusie in het licht van voormelde omschrijving in hoofdstuk B8/3.1 van de Vc 2000.

De brieven van de behandelend psychiater van 20 maart 2008 en van Bloemen van 24 maart 2009 kunnen niet worden aangemerkt als concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid en volledigheid van de BMA-adviezen, omdat de vreemdeling het hiervoor in 2.6. vermelde standpunt van de staatssecretaris over de brief van 20 maart 2008 niet heeft bestreden en de brief van 24 maart 2009 op de conclusie van de brief van 20 maart 2008 is gebaseerd.

De door de vreemdeling overgelegde maar niet op hemzelf betrekking hebbende BMA-adviezen vormen evenmin concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid en volledigheid van de BMA-adviezen, reeds nu de beschrijving van de klachten in deze gevallen niet overeenkomt met de klachten van de vreemdeling.

2.9. Uit het voorgaande volgt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het besluit van 2 april 2008 niet met de vereiste zorgvuldigheid is genomen en de staatssecretaris zich bij de weigering de hardheidsclausule toe te passen niet zonder nadere motivering heeft kunnen baseren op de BMA-adviezen.

2.10. In zoverre slagen de grieven.

2.11. De staatssecretaris klaagt voorts dat de rechtbank het besluit op bezwaar ten onrechte heeft vernietigd en hem derhalve eveneens ten onrechte heeft veroordeeld in de aan de zijde van de vreemdeling gemaakte proceskosten. Deze klacht kan geen doel treffen, omdat de rechtbank de gegrondverklaring van het beroep mede heeft gebaseerd op de overweging dat de staatssecretaris ten onrechte leges heeft geïnd voor het in behandeling nemen van de aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd. Deze overweging kan de gegrondverklaring van het beroep zelfstandig dragen en is in hoger beroep niet bestreden.

2.12. Het hoger beroep is kennelijk gegrond.

2.13. De staatssecretaris, thans de minister van Justitie, dient ten aanzien van de vreemdeling op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

Het hoger beroep van de vreemdeling

2.14. De vreemdeling klaagt in de enige grief dat de rechtbank ten onrechte het geschil heeft beperkt door niet in te gaan op zijn beroepsgrond dat aan hem ten onrechte geen vrijstelling is verleend van het vereiste van een geldige mvv op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000.

2.15. De grief is terecht voorgedragen, maar kan, gelet op hetgeen hierna wordt overwogen, niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden.

2.16. Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv indien het betreft de vreemdeling voor wie het gelet op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen.

2.16.1. Volgens hoofdstuk B1/4.1.1 van de Vc 2000 dient, voor zover thans van belang, ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 beoordeeld te worden of de desbetreffende vreemdeling in staat is te reizen naar zijn land van herkomst of bestendig verblijf en in staat kan worden geacht daar de behandeling af te wachten van een door hem in te dienen mvv-aanvraag.

2.17. In beroep heeft de vreemdeling, voor zover thans van belang en samengevat weergegeven, aangevoerd dat hij niet in staat is zijn mvv-aanvraag in Liberia af te wachten, uit de BMA-adviezen ten onrechte niet blijkt of het verantwoord is te reizen en de staatssecretaris zich er ten onrechte niet van heeft vergewist dat aan de door het BMA gestelde reisvoorwaarden kan worden voldaan, nu uit het BMA-advies van 15 november 2007 enerzijds blijkt dat de vreemdeling direct na de reis begeleid moet worden door een psychiatrisch verpleegkundige en anderzijds

dat niet voldoende medische behandelmogelijkheden beschikbaar zijn in het land van herkomst.

2.17.1. Gelet op hetgeen in 2.8. en 2.9. is overwogen, heeft de vreemdeling niet aangetoond dat hij niet in staat is de behandeling van zijn mvv-aanvraag af te wachten in zijn gestelde land van herkomst.

Gelet op hetgeen de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 11 december 2008 in zaak nr. 200803777/1; www.raadvanstate.nl) blijkt ook in deze zaak uit de combinatie van antwoorden in het BMA-advies van 15 november 2007 op de vraag of de vreemdeling in staat is te reizen, zoals in 2.3. is weergegeven, dat het voor de vreemdeling verantwoord is te reizen.

Gelet op het BMA-advies van 15 november 2007 dient de begeleiding door een psychiatrisch verpleegkundige plaats te vinden voor, tijdens *of* direct na de reis, zodat het standpunt van de vreemdeling, dat hij direct na zijn reis begeleiding behoeft van een psychiatrisch verpleegkundige, niet kan worden gevolgd.

Aldus heeft de staatssecretaris de vreemdeling terecht geen vrijstelling verleend van het mvv-vereiste op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000.

2.18. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond.

2.19. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

In de hoger beroepen van de staatssecretaris en de vreemdeling

2.20. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd met verbetering van de gronden waarop deze rust. De staatssecretaris, thans de minister van Justitie, dient bij het door hem te nemen nieuwe besluit op het gemaakte bezwaar uitsluitend opnieuw te beslissen over de ten onrechte door hem geheven leges.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep van de staatssecretaris van Justitie gegrond;
- II. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- III. veroordeelt de minister van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. B. van Wagtendonk en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

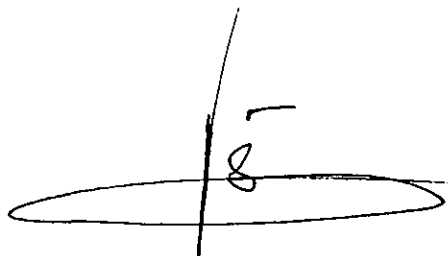
w.g. Groeneweg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 maart 2010

32-610.

Verzonden: 15 maart 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line with a loop at the top and a horizontal line at the bottom, with a small 'S' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser

Uitspraak

AFSCHRIJF

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Meervoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 08/14982

Uitspraak
in het geding tussen:

geboren op
van Liberiaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0305.26.0008, eiser,
gemachtigde mr. L.M. Straver, advocaat te
Utrecht

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. P. van den Berg,
ambtenaar (ca departement), verweerder.

1. Procesverloop

Op 22 augustus 2006 heeft eiser een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'medische behandeling c.q. medische noodsituatie'. Tegen de afwijzing daarvan is bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar ongegrond verklaard. Daartegen is beroep ingesteld.

Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 24 juni 2008. Op 29 september 2008 zijn nadere stukken ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 10 oktober 2008 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door de gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. D.P.A. van Laarhoven.

De rechtbank heeft de behandeling van het beroep ter zitting geschorst om verweerder in de gelegenheid te stellen een reactie te geven op de aanvullende gronden van 29 september 2008. Bij aanvullend verweerschrift van 24 oktober 2008 heeft verweerder van deze gelegenheid gebruik gemaakt. De gemachtigde van eiser heeft bij brief van 7 november 2008 een reactie aan de rechtbank gezonden.

De behandeling van het beroep is ter zitting van 6 april 2009 voortgezet. Eiser is verschenen, bijgestaan door de gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

AWB 08/14982

blad 2/4

2. Overwegingen

2.1 Blijkens de gronden van beroep en het verhandelde ter zitting is het geschil beperkt tot de vraag of verweerder terecht leges heeft geïnd en of verweerder in redelijkheid, onder verwijzing naar de adviezen van het Bureau Medische Advisering (hierna BMA) van 15 november 2007 en 23 februari 2008, heeft kunnen weigeren de hardheidsclausule van artikel 3.71, vierde lid, Vb 2000 toe te passen.

2.2 Het betoog dat verweerder ten onrechte leges heeft geheven slaagt. Ingevolge artikel 24, tweede lid, Vreemdelingenwet 2000 is de vreemdeling leges verschuldigd voor de afdoening van een aanvraag in door de Minister te bepalen gevallen en volgens door die Minister te geven regels. Indien de vreemdeling in bewaring is gesteld en een aanvraag indient, worden, volgens paragraaf B1/9.6.1 Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc 2000), met het oog op de efficiënte afdoening van de aanvraag geen leges geheven. Eiser heeft zijn aanvraag ingediend nadat hij in bewaring was gesteld; daarom zijn geen leges geheven. De wettelijke regeling laat niet toe dat verweerder na opheffing van de maatregel van bewaring alsnog leges int.

2.3 Artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000 kan worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd. Artikel 3.71, eerste lid, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) bepaalt dat een dergelijke aanvraag in dat geval wordt afgewezen.

Ingevolge het vierde lid van artikel 3.71 Vb 2000 kan verweerder het mvv-vereiste buiten toepassing laten voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

De wetgever heeft beoogd dat verweerder alleen in zeer bijzondere, individuele gevallen zal afzien van het tegenwerpen van het mvv-vereiste. Gelet op de discretionaire bevoegdheid van verweerder om de hardheidsclausule toe te passen dient de rechtbank zich bij haar toetsing terughoudend op te stellen.

2.4 De rechtbank stelt voorop dat de aanbiedingsbrief bij de beslissing op bezwaar van 2 april 2008 geen deel uitmaakt van het besluit en evenmin zelfstandige betekenis heeft, zodat de inhoud van deze brief niet bij de beoordeling kan worden meegenomen.

2.5 Eiser betoogt dat in de adviezen van het BMA van 15 november 2007 en 23 februari 2008 een verkeerde uitleg wordt gegeven aan het begrip "medische noodsituatie op korte termijn", en dat verweerder daarom niet zonder meer van de juistheid van die adviezen heeft mogen uitgaan. In dat verband wijst hij op een rapport van de Inspectie voor de Gezondheidszorg van juni 2006 inzake de Medische advisering in het kader van het vreemdelingenbeleid door het BMA. Dat betoog slaagt.

Blijkens paragraaf B8/3.1 Vc 2000 wordt onder een medische noodsituatie verstaan: "die situatie waarbij betrokkene lijdt aan een stoornis, waarvan op basis van de huidige medisch-wetenschappelijke inzichten vast staat dat het achterwege blijven van behandeling op korte termijn zal leiden tot overlijden, invaliditeit of een andere vorm van ernstige geestelijke of lichamelijke schade".

AWB 08/14982

blad 3/4

Uit de door eiser overgelegde kopie van het Protocol Bureau Medische Advisering (hierna het protocol) blijkt dat in de praktijk de medische noodsituatie als volgt wordt geoperationaliseerd:

"het achterwege blijven van de medische behandeling zal naar alle waarschijnlijkheid op korte termijn leiden tot betrokkenes overlijden, dan wel een (vrijwel) volledig verlies van ADL-zelfstandigheid (activiteiten dagelijks leven) of gedwongen opname in een psychiatrisch ziekenhuis in het kader van de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen (Bopz) "

Deze operationalisering vormt een inperking van de in de Vc 2000 neergelegde criteria. Immers, 'invaliditeit' en een 'vorm van ernstige geestelijke of lichamelijke schade' zijn ruimere begrippen dan 'volledig verlies van ADL-zelfstandigheid' en 'gedwongen opname in het kader van de Wet Bopz'.

In het advies van het BMA van 23 februari 2008 wordt een nog beperkter uitleg gegeven aan het begrip "medische noodsituatie op korte termijn". Daarin wordt overwogen dat: *"geen aanwijzingen zijn te distilleren voor een klinische psychiatrische opname, psychotische kenmerken of een medische gedocumenteerd tentamen suïcide".*

Ter onderbouwing van zijn stelling heeft eiser voorts een aantal adviezen van het BMA in andere zaken overgelegd. Uit die adviezen blijkt dat de door het BMA in die zaken ingeschakelde artsen eveneens criteria hanteren die zowel afwijken van de definitie die is neergelegd in de Vc 2000 als van de operationalisering die is neergelegd in het protocol, terwijl ook tussen de individuele adviezen onderling verschil in uitleg van de definitie blijkt.

Onder deze omstandigheden heeft verweerder zich bij de weigering artikel 3.71, vierde lid, Vh 2000 toe te passen niet zonder nadere motivering kunnen baseren op de door het BMA uitgebrachte adviezen.

2.6 De bestreden beschikking is in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontleent een draagkrachtige motivering. Het beroep is gegrond en de bestreden beschikking zal worden vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 7:12 Awb.

2.7 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Het bedrag van de te vergoeden proceskosten moet naar het oordeel van de rechtbank, onder verwijzing naar het Bpb en Bijlage A1 en B1 van het Bpb, worden bepaald op € 805,- (1 punt voor het beroepsschrift, 1,5 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1).

038 888 4730

AWB 08/14982

blad 4/4

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de bestreden beschikking;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op het bezwaar dient te beslissen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 805,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier dient te vergoeden;
- gelast dat de Staat der Nederlanden het griffierecht ad € 145,- aan eisdr vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.W. Akkerman, voorzitter en mrs. J.F.M.J. Bouwman en F. van der Maden, rechters en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. M.H.B. Bokseveld als griffier, op **06 JULI 2009**

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Afschrift verzonden op: **06 JULI 2009****Rechtsmiddel**

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Ontvankelijk tijd 6 Juli 16:43

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
0.3 AUG 2009	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	BBR:

HOGERBEROEPSCHRIFT

inzake

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Schedeldoekshaven 100,
2511 EX Den Haag)

a p p e l l a n t

gemachtigde: mr. M.M. van Asperen

advocaat te Den Haag

(postbus 11756, 2502 AT Den Haag)

tegen

v e r w e e r d e r

in eerste instantie woonplaats gekozen

hebbende ten kantore van de

gemachtigde: mr. L.M. Straver

advocaat te Utrecht

(postbus 1110, 3000 BC Rotterdam)

1 Inleiding

- 1.1 Appellant (hierna: de Staatssecretaris) komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Zwolle, van 6 juli 2009 (Awb 08/14982). De rechtbank heeft de uitspraak op dezelfde datum verzonden.

Een kopie van deze uitspraak gaat hierbij als **productie**.

- 1.2 In deze uitspraak heeft de rechtbank het beroep in een procedure over een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "medische noodsituatie" gegrond verklaard, het bij haar bestreden besluit vernietigd en bepaald dat de Staatssecretaris opnieuw op het bezwaar dient te beslissen met inachtneming van de uitspraak. Voorts is – samengevat – ten laste van de Staat der Nederlanden een proceskostenveroordeling uitgesproken. De vernietiging houdt verband met de definitie van het begrip medische noodsituatie.
- 1.3 De Staatssecretaris kan zich met deze uitspraak niet verenigen en heeft de volgende grieven.

2 Grieven

- 2.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in de tweede alinea op bladzijde 3 van de bestreden uitspraak:

Deze operationalisering vormt een inperking van de in de Vc 2000 neergelegde criteria. Immers, "invaliditeit" en een "vorm van ernstige geestelijke of lichamelijke schade" zijn ruimere begrippen dan "volledig verlies van ADL-zelfstandigheid" en "gedwongen opname in het kader van de Wet Bopz".

- 2.2 In het verlengde hiervan overweegt de rechtbank in de vierde alinea op deze bladzijde ten onrechte:

In het advies van het BMA van 23 februari 2008 wordt een nog beperkter uitleg gegeven aan het begrip "medische noodsituatie op korte termijn". Daarin wordt overwogen dat: *"geen aanwijzingen zijn te distilleren voor een klinische psychiatrische opname, psychotische kenmerken of een medische gedocumenteerd tentamen suicide"*.

- 2.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in de vierde alinea op deze bladzijde – zakelijk weergegeven – dat uit een aantal van de adviezen die namens – thans – verweerder is overgelegd blijkt dat de artsen van het BMA eveneens criteria hanteren die zowel afwijken van de definitie neergelegd in de Vc 2000 als van de operationalisering die is

neergelegd in het protocol Bureau Medische Advisering, terwijl ook tussen de individuele adviezen onderling verschil in uitleg van de definitie blijkt.

- 2.4 Ten onrechte overweegt de rechtbank dat de Staatssecretaris zich bij de weigering artikel 3.71, vierde lid, Vb 2000 toe te passen niet zonder nadere motivering heeft kunnen baseren op de door het BMA uitgebrachte adviezen.
- 2.5 Op de hiervoor bestreden overwegingen berusten de rechtsoverwegingen 2.6 en 2.7. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven vitieert ook deze rechtsoverwegingen.

3 Aanvulling en toelichting op de grieven

- 3.1 Op 26 mei 2003 heeft verweerder onder de naam hier te lande een asielaanvraag ingediend. Hij stelde afkomstig te zijn uit Liberia. Op grond van taalanalyses is vastgesteld dat hij eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Liberia, maar wel tot die van Nigeria. Het op de afwijzing van zijn aanvraag gevolgde beroep is ongegrond verklaard bij uitspraak van de rechtbank van 16 december 2004.
- 3.2 Op 22 augustus 2006 heeft verweerder een aanvraag ingediend die is geduid als een aanvraag om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd voor medische behandeling dan wel in verband met een medische noodsituatie. In het kader van de procedure die op de afwijzing van deze aanvraag (in verband met het ontbreken van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf) is gevolgd, heeft het Bureau Medische Advisering (BMA) drie adviezen uitgebracht.
- 3.3 Omdat de herkomst van verweerder niet duidelijk is, is in het eerste advies, van 13 februari 2007, op instigatie van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) niet ingegaan op behandelmogelijkheden in het land van herkomst. Daardoor is in dit advies evenmin de vraag behandeld wat de situatie zou zijn als eventuele medische behandeling achterwege zou blijven.
- 3.4 Hoewel de Staatssecretaris ook nadien de twijfel over de herkomst van verweerder niet weggenomen heeft geacht, is in de aanvraag om een tweede advies aan het BMA gevraagd in te gaan op zowel de behandelmogelijkheden in Liberia als die in Nigeria.
- 3.5 In het tweede advies van het BMA, van 15 november 2007, heeft het BMA – kort weergegeven – bericht dat verweerder psychische klachten heeft, waarvoor hij wordt behandeld en dat voor deze klachten in Liberia noch in Nigeria voldoende medische behandelmogelijkheden aanwezig zijn. Op de vraag of het uitblijven van de behandeling zal leiden tot een medische noodsituatie op korte termijn, heeft de arts van het BMA in dit advies geantwoord:

“Op basis van de beschikbare informatie van de behandelende sector is een dergelijke situatie op korte termijn niet te verwachten.”

- 3.6 In het derde advies, van 23 februari 2008, dat is gevraagd in verband met een reactie van de behandelaars op het tweede advies, stelt de arts van het BMA het volgende:

“In de nieuw ontvangen informatie van de behandelend psychiater d.d. 14 december 2007 wordt het belang voor betrokkene benadrukt van voortzetting van de psychiatrische behandeling met ondersteuning van de medicatie en in een veilige omgeving. Door de psychiater wordt aangegeven dat betrokkene de komende tijd/jaren nog psychiatrische behandeling zal nodig hebben vanwege het ernstige psychiatrische ziektebeeld. Er is een broos evenwicht behaald. Het is de verwachting van de psychiater dat betrokkene bij stoppen van de medicatie zal terug vallen in zijn klachten, herbelevingen en depressies, wat mogelijk tot suicidaliteit zal leiden.

De inhoud van de brief van de psychiater vormt geen aanleiding het BMA-advies d.d. 15 november 2007 te herzien indien uw vraagstelling beperkt blijft tot de in uw nota d.d. 2 oktober 2007 gestelde vragen. Specifiek is geen medische noodsituatie op korte termijn (binnen drie maanden) te verwachten bij uitblijven van de genoemde behandeling volgens de vigerende criteria omdat uit de verkregen informatie geen aanwijzingen zijn te destilleren voor een klinische psychiatrische opname, psychotische kenmerken of een medisch gedocumenteerde tentamen suicide.” [onderstrepingen weggelaten/toev. dzz].

- 3.7 De rechtbank heeft het op deze adviezen gebaseerde besluit vernietigd omdat het heeft geoordeeld dat de in het Protocol BMA (hierna: het protocol) neergelegde operationalisering een inperking vormt van de criteria in de Vc 2000, terwijl in het advies van het BMA dat op verweerder betrekking heeft een “nog beperkter uitleg” wordt gegeven aan het begrip medische noodsituatie op korte termijn. Dit oordeel miskent het karakter van de adviezen van het BMA in het licht van de Vc 2000.

- 3.8 In de Vc 2000 is in hoofdstuk B8/3.1 omschreven wat in het beleid onder een medische noodsituatie wordt verstaan:

“die situatie waarbij betrokkene lijdt aan een stoornis waarvan op basis van de huidige medisch-wetenschappelijke inzichten *vast staat* dat het achterwege blijven van behandeling op korte termijn zal leiden tot overlijden, invaliditeit of een andere vorm van ernstige geestelijke of lichamelijke schade.” [cursivering dzz].

Hieraan is toegevoegd dat onder “op korte termijn” wordt verstaan: binnen een termijn van drie maanden.

- 3.9 Deze algemene omschrijving in de Vreemdelingencirculaire kan door artsen niet zonder meer worden toegepast. De omschrijving maakt immers niet duidelijk om welke mate van invaliditeit het gaat en wat precies onder ernstige geestelijke schade en ernstige lichamelijke schade moet worden verstaan. Om die reden is in het protocol weergegeven hoe de omschrijving in de medische praktijk wordt ingevuld ("geoperationaliseerd"):
- "Het achterwege blijven van medische behandeling zal *naar alle waarschijnlijkheid* op korte termijn leiden tot betrokkene's overlijden, dan wel een (vrijwel) volledig verlies van ADL-zelfstandigheid (activiteiten dagelijks leven) of gedwongen opname in een psychiatrisch ziekenhuis in het kader van de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen (Bopz)." [cursivering dzz].
- 3.10 Uiteraard kent en aanvaardt de Staatssecretaris (de inhoud van) het protocol van het BMA. Dat blijkt alleen al uit het feit dat dit protocol door de IND zelf is "uitgegeven" (vergelijk het voorblad). Hij heeft in het protocol geen discrepantie met het vigerende beleid gezien.
- 3.11 In het advies van 23 februari 2008 wordt, anders dan de rechtbank heeft overwogen, geen beperkter uitleg aan de invulling in het protocol gegeven, er wordt niets meer en niets minder gedaan dan, toegespitst op het geval van verweerder, nader toelichten waarom *aan de hand van de vigerende criteria* naar verwachting geen sprake zal zijn van een medische noodsituatie op korte termijn bij het uitblijven van de behandeling die verweerder in Nederland ontvangt. Waarom het ontbreken van aanwijzingen voor een klinisch psychiatrische opname, psychotische kenmerken of een medisch gedocumenteerd tentamen suïcide naar medische maatstaven in dit concrete geval geen juiste toepassing is van de omschrijving in het protocol ten aanzien van (vrijwel) volledig verlies van ADL-zelfstandigheid of gedwongen opname in een psychiatrisch ziekenhuis in het kader van de Wet Bopz (dan wel overlijden) valt niet in te zien. De rechtbank motiveert dat ook niet.
- 3.12 Vergelijkbare opmerkingen kunnen worden gemaakt over de twee adviezen in andere zaken die namens verweerder bij brief van zijn gemachtigde van 17 maart 2008 zijn overgelegd. In die adviezen is de omschrijving van de klachten een andere dan die in de zaak van verweerder en geeft de arts een medisch oordeel over het al dan niet ontstaan van een medische noodsituatie op korte termijn bij uitblijven van de behandeling. Dat licht hij toe aan de hand van de concrete, specifieke omstandigheden van de vreemdeling in kwestie. Daarmee wijzigt het criterium niet.
- 3.13 De rechtbank heeft dit een en ander miskend. Gelet op het voorgaande had zij het beroep van verweerder ongegrond moeten verklaren.

4 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot ongegrondverklaring van het beroep.

Den Haag, 3 augustus 2009

advocaat

behandeld door	M.M. van Asperen
correspondentie	postbus 11756, 2502 AT Den Haag
telefoon	(070) 515 37 06
fax	(070) 515 33 65
e-mail	mm.vanasperen@pelsrijcken.nl
zaaknummer	51010313
referentie	IND-0305.26.0008

P. PIETERS
ADVOCATEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 3 AUG 2009	
ZAAKNR.	200905701
AAN:	VS
BEHANDELD: DD:	PAR:

Mw. mr. J.A. Pieters
mr. A.P. van Stralen
Mw. mr. I.M. Straver
mr. G.J. Dijkman
Mw. mr. J. de Jong

Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

Tevens per fax: 070 365 1380

Betreft :
Uw kenmerk : Nieuwe zaak hoger beroep regulier
Griffierechten s.v.p, in rekening courant gemachtigde boeken
Ons kenmerk : 06058ST

Utrecht, 3 augustus 2009

Hoger beroep Vreemdelingenzaken

De heer , hierna te noemen appelland, geboren op van
Liberiaanse nationaliteit, wonende te domicilie kiezende te Utrecht aan de
Kruisstraat 307 (Postbus 13017, 3507 LA) ten kantore van de advocaat mevrouw mr. L.M.
Straver, die te dezer zake bepaaldelijk is gevolmachtigd door de heer tot het
instellen van dit hoger beroep en als gemachtigde in deze procedure zal optreden.

Hierbij stelt appelland hoger beroep in tegen de uitspraak van de meervoudige kamer van
de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle van 6 juli 2009 (Awb 08 / 14982),
waarbij zijn beroep tegen de ongegrond verklaring van het bezwaar bij beschikking van 2
oktober 2008 tegen de afwijzing van de aanvraag verlening verblijfsvergunning regulier
voor bepaalde tijd met als doel 'medische behandeling' c.q. 'verblijf vanwege medische
noodsituatie' gegrond is verklaard. Deze uitspraak is op 6 juli 2009 aan de gemachtigde van
appelland per fax verstuurd. Een afschrift van de uitspraak is bijgevoegd.

Hoewel het beroep gegrond is verklaard, kan eiser zich alleen met het gestelde in
rechtsoverweging 2.1 niet verenigen. Indien hij hiertegen geen hoger beroep instelt, staat
hetgeen de meervoudige kamer van de rechtbank hierin heeft overwogen voor het vervolg
van de procedure vast. Uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft de meervoudige kamer
van de rechtbank het beroep van eiser op het bepaalde in art. 17 lid 1 onder c Vw in die
rechtsoverweging - ongemotiveerd - verworpen.

Appelland dient tegen de uitspraak dan ook de volgende grief in:

Postbus 13017, 3507 LA Utrecht

Kruisstraat 307, 3581 GK Utrecht

Telefoon 030-2718855, Fax 030-2716672

E-mail: info@pietersadvocaten.nl, www.pietersadvocaten.nl

PIETERS
ADVOCATEN

Mw. mr. J.A. Pieters
mr. A.P. van Stralen
Mw. mr. L.M. Straver
mr. G.J. Dijkman
Mw. mr. J. de Jong

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.1 overwogen dat blijkens de gronden van beroep en het verhandelde ter zitting het geschil beperkt is tot de vraag of verweerder terecht leges heeft geïnd en of verweerder in redelijkheid, onder verwijzing naar de adviezen van het Bureau Medische Advisering(hierna BMA) van 15 november 2007 en 23 februari 2008, heeft kunnen weigeren de hardheidsclausule van artikel 3.71, vierde lid, Vb 2000 toe te passen.

Toelichting

Zoals in de inleiding kort genoemd, heeft de rechtbank naar de mening van appelland ten onrechte het bepaalde in art. 17 lid 1 onder c Vw – ongemotiveerd – buiten het geschil gelaten.

Reeds in de gronden bij het bezwaar van 2 mei 2007 heeft appelland onder punt 4 vrijstelling van het mvv-vereiste ex art. 3.71 lid 4 Vb en art. 17 lid 1 onder c Vw bepleit. In de gronden bij het beroep en het verzoek van 24 juni 2008 heeft appelland onder punt 1 hetgeen hij in de bezwaarprocedure naar voren heeft gebracht in beroep als herhaald en ingelast beschouwd. In de aanvullende gronden bij het beroep en het verzoek van 29 september 2008 heeft eiser zijn beroep op het bepaalde in art. 17 lid 1 onder c Vw onderbouwd door te verwijzen naar een tweetal in de JV gepubliceerde uitspraken van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Den Bosch. Dit betoog heeft appelland in de aanvullende gronden van 7 november 2008, naar aanleiding van de behandeling van het beroep voor de enkelvoudige kamer van de rechtbank op 10 oktober 2008, nader verduidelijkt. Bij aanvullende gronden van 25 maart 2009 heeft appelland onder overlegging van een deskundigenadvies van dr. E. Bloemen wederom zijn beroep op zowel de hardheidsclausule als het bepaalde in art. 17 lid 1 onder c Vw gestaafd. Tenslotte heeft appelland in zijn pleitaantekeningen voor de zitting van de enkelvoudige kamer op 10 oktober 2008 naar voren gebracht dat kern van het geschil is dat eiser meent dat hij op korte termijn en een medische noodsituatie zal geraken, het niet verantwoord is om te reizen en hij derhalve wel degelijk voor vrijstelling van het mvv-vereiste in aanmerking komt. De gemachtigde van verweerder heeft in haar pleitaantekeningen voor de zitting van de meervoudige kamer op 6 april 2009 vermeld dat appelland van mening is dat hij op korte termijn in een medische noodsituatie zal geraken, dat het niet verantwoord is om te reizen en dat hij derhalve vrijgesteld dient te worden van het mvv-vereiste. Appelland zelf heeft in zijn pleitaantekeningen voor die zitting aangegeven dat hij alle door hem aangevoerde gronden handhaaft en in zijn eerste termijn met name op de definitie medische noodsituatie zal ingaan. Eveneens is hij in zijn voorlaatste alinea nog ingegaan op het bepaalde in art. 17 lid 1 onder c Vw.

Gezien deze korte uiteenzetting van hetgeen omtrent het bepaalde in art. 17 lid 1 onder c Vw in de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting naar voren is gebracht, is het geschil niet alleen beperkt tot de vraag of verweerder terecht leges heeft geïnd en of verweerder in redelijkheid onder verwijzing naar de BMA-adviezen van 15 november 2007 en 23 februari 2008 heeft kunnen weigeren de hardheidsclausule van art. 3.71 vierde lid Vb toe te passen maar ook of verweerder terecht geen toepassing heeft gegeven aan het bepaalde in art. 17 lid 1 onder c Vw

Postbus 13017, 3507 LA Utrecht

Kruisstraat 307, 3581 GK Utrecht

Telefoon 030-2719855, Fax 030-2716572

E-mail: info@pietersadvocaten.nl, www.pietersadvocaten.nl

PIETERS
ADVOCATEN

Mw. mr. J.A. Pieters
mr. A.P. van Stralen
Mw. mr. L.M. Straver
mr. G.J. Dijkman
Mw. mr. J. de Jong

Redenen waarom:

De heer zich thans wendt tot Uw Afdeling met het eerbiedig verzoek om het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de meervoudige kamer van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle, van 8 juli 2009 (Awb 08 / 14982) te bevestigen, met verbetering van de gronden waarop deze uitspraak berust.

't Welk doende enz.

Gemachtigde
L.M. Straver

Postbus 13017, 3507 LA Utrecht | Kruisstraat 307, 3581 GK Utrecht | Telefoon 030-2718955, Fax 030-2716672 | E-mail: info@pietersadvocaten.nl, www.pietersadvocaten.nl